

ΦΥΣΙΚΗ Ι

Κοσμάς Γαζέας

ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Τμήμα Φυσικής

Τομέας Αστροφυσικής, Αστρονομίας και Μηχανικής

ΒΑΡΥΤΗΤΑ

- Νόμος της Βαρύτητας
- Βαρύτητα στο Εσωτερικό και Πάνω από την Επιφάνεια της Γης
- Πλανήτες σε Ελλειπτικές Τροχιές – Νόμοι του Kepler
- Βαρυτική Δυναμική Ενέργεια
- Τροχιές και Ενέργεια

ΦΥΣΙΚΗ Ι

Κοσμάς Γαζέας

ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Τμήμα Φυσικής

Τομέας Αστροφυσικής, Αστρονομίας και Μηχανικής

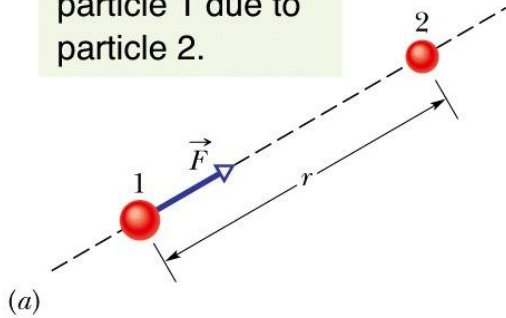
ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΣΗ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

	ALONSO FINN	GIANCOLI	HALLIDAY-RESNICK WALKER	YOUNG FREEDMAN
Νόμος της Βαρύτητας	13.1, 13.2	6.1, 6.2, 6.3	13.1 έως 13.5	12.1, 12.2
Νόμοι του Kepler	13.5	6.5	13.7	12,5
Βαρυτική Δυναμική Ενέργεια – Δορυφόροι	13.4, 13.6	6.4, 6.6, 6.7	13.6, 13.8	12.3, 12.4

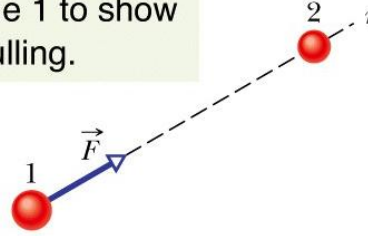
Οι διαφάνειες παρουσιάζονται με την άδεια του δημιουργού τους, Αν. Καθ. Ευστάθιου Στυλιάρη, από τις παραδόσεις στο μάθημα Φυσική Ι, ΕΚΠΑ, Τμήμα Φυσικής, 2016-17

ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΒΑΡΥΤΗΤΑΣ (NEWTON)

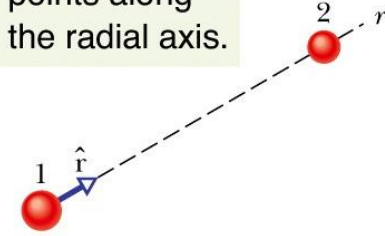
This is the pull on particle 1 due to particle 2.

Draw the vector with its tail on particle 1 to show the pulling.

A unit vector points along the radial axis.

Νόμος της Βαρύτητας του Newton σε διανυσματική μορφή

$$F = G \frac{m_1 m_2}{r_{12}^2}$$

$$\vec{F} = G \frac{m_1 m_2}{r_{12}^2} \hat{r}$$

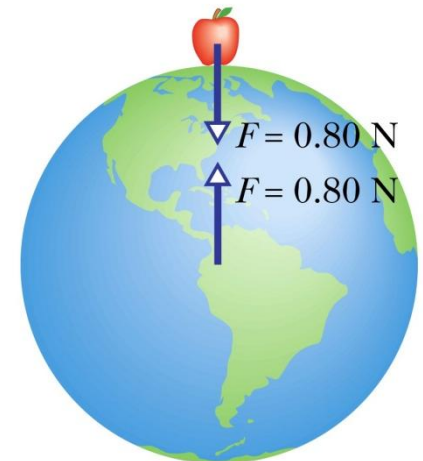
$$\vec{F} = G \frac{m_1 m_2}{r_{12}^3} \vec{r}_{12}$$

$$G = 6.67 \times 10^{-11} \frac{\text{N} \cdot \text{m}^2}{\text{Kg}^2}$$

Βαρύτητα στην επιφάνεια της Γης

$$mg = G \frac{mM}{R_\Gamma^2} \Rightarrow$$

$$g = G \frac{M}{R_\Gamma^2}$$

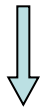
ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΒΑΡΥΤΗΤΑΣ (NEWTON)

Εκτίμηση της μάζας M της Γης

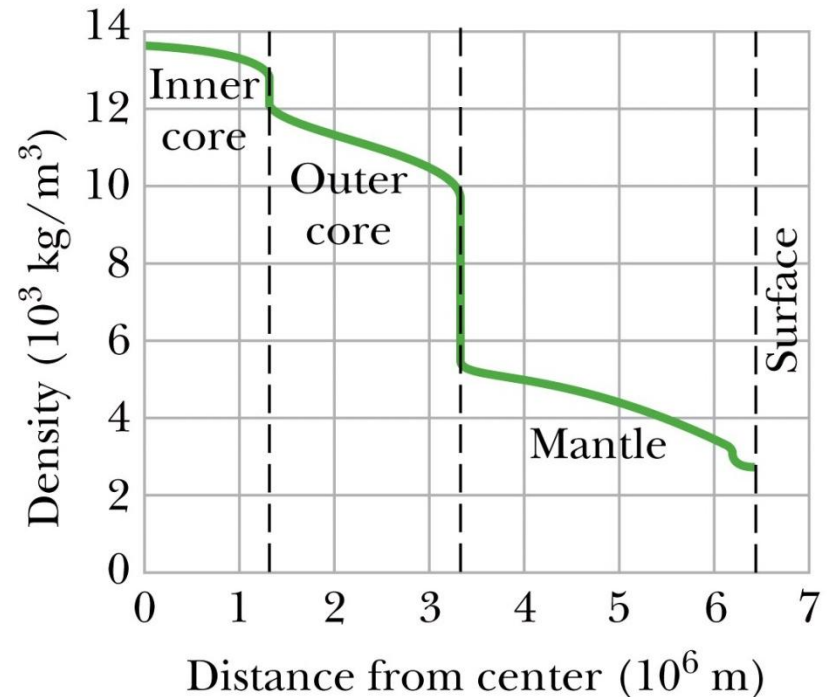
$$g = G \frac{M}{R_{\Gamma}^2} \Rightarrow M = g \frac{R_{\Gamma}^2}{G} \quad \Rightarrow \quad M \approx 10 \cdot \frac{(6.4 \times 10^6)^2}{6.67 \times 10^{-11}} \text{ Kg} \approx 6 \cdot 10^{24} \text{ Kg}$$

Εκτίμηση της μέσης πυκνότητας ρ_{Γ} της Γης

$$\rho_{\Gamma} = \frac{M}{V} = \frac{g \frac{R_{\Gamma}^2}{G}}{\frac{4}{3} \pi R_{\Gamma}^3} = \frac{3}{4\pi} \frac{g}{G R_{\Gamma}}$$

$$\rho_{\Gamma} \approx 5.5 \cdot 10^3 \text{ Kg/m}^3$$

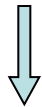

ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΒΑΡΥΤΗΤΑΣ (NEWTON)

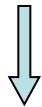
Βαρύτητα στο εσωτερικό της Γης

Ένα ομογενές σφαιρικό κέλυφος δεν ασκεί συνισταμένη βαρυτική δύναμη σε σωματίδιο τοποθετημένο στο εσωτερικό του.

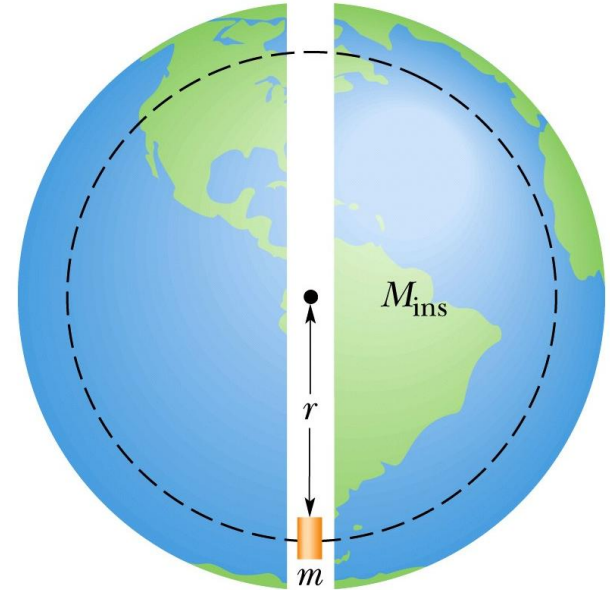
$$F = G \cdot \left(\frac{4}{3} \pi r^3 \rho \right) \cdot \frac{m}{r^2}$$

$$F = \frac{4\pi}{3} \cdot G \cdot m \cdot \rho \cdot r$$

$$\vec{F} = -k\vec{r}$$

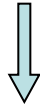
Το σώμα εκτελεί ταλάντωση με περίοδο:

$$T = 2\pi \sqrt{\frac{m}{k}} = 2\pi \sqrt{\frac{m}{\frac{4\pi}{3} G m \rho}} = \sqrt{\frac{3\pi}{G\rho}}$$

ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΒΑΡΥΤΗΤΑΣ (NEWTON)

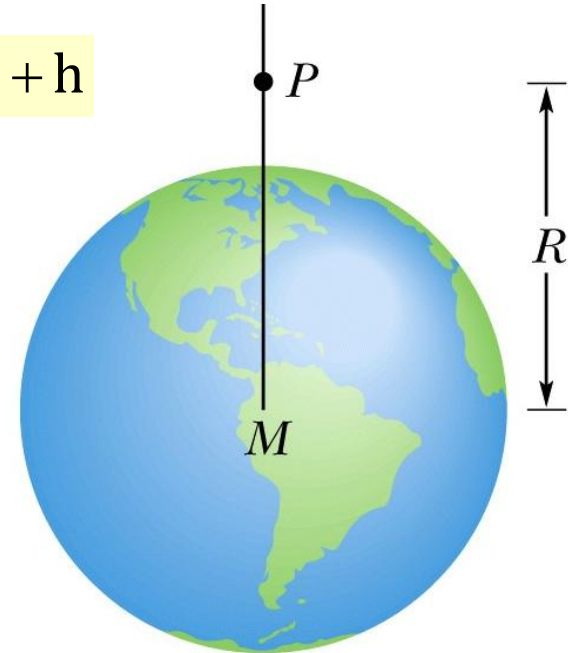
Βαρύτητα πάνω από την επιφάνεια της Γης

$$mg_h = G \frac{mM}{(R_\Gamma + h)^2}$$

$$g_h = G \frac{M}{(R_\Gamma + h)^2} < g$$

$$R = R_\Gamma + h$$

Παρατηρήσεις

- Εάν η απόσταση από την επιφάνεια της Γης γίνει όσο και η ακτίνα της ($h=R_\Gamma$) τότε το g_h υποτετραπλασιάζεται.
- Το διαστημικό λεωφορείο για το οποίο το $h \approx 400$ km δέχεται βαρυτική επιτάχυνση $g_h \approx 8.70 \text{ m/s}^2$.

ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΒΑΡΥΤΗΤΑΣ (NEWTON)

Βαρύτητα σε διαφορετικούς Πλανήτες

Σε δύο διαφορετικούς σφαιρικούς πλανήτες με ακτίνες R_A και R_B , των οποίων οι πυκνότητες είναι αντίστοιχα ρ_A και ρ_B , η βαρύτητα στην επιφάνεια καθενός είναι:

$$g = G \frac{M}{R^2} = G \frac{\frac{4}{3} \pi R^3 \rho}{R^2} = \frac{4\pi}{3} GR\rho$$

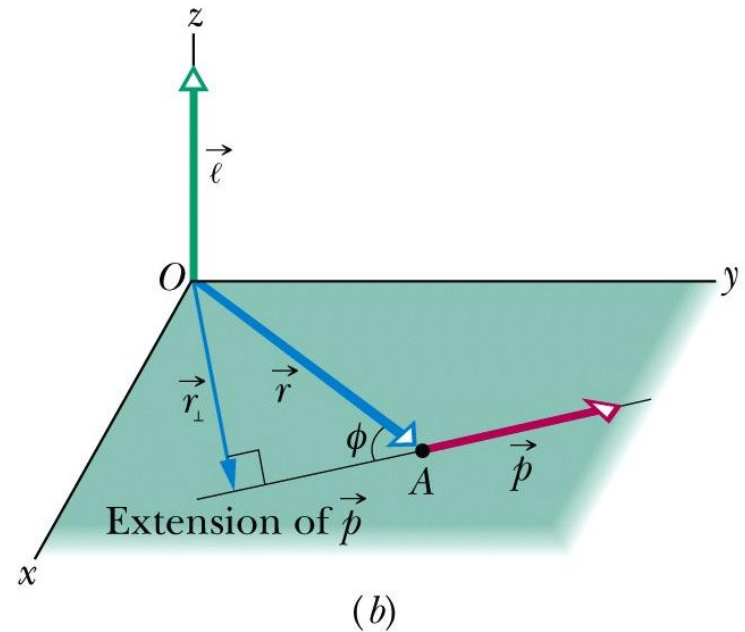
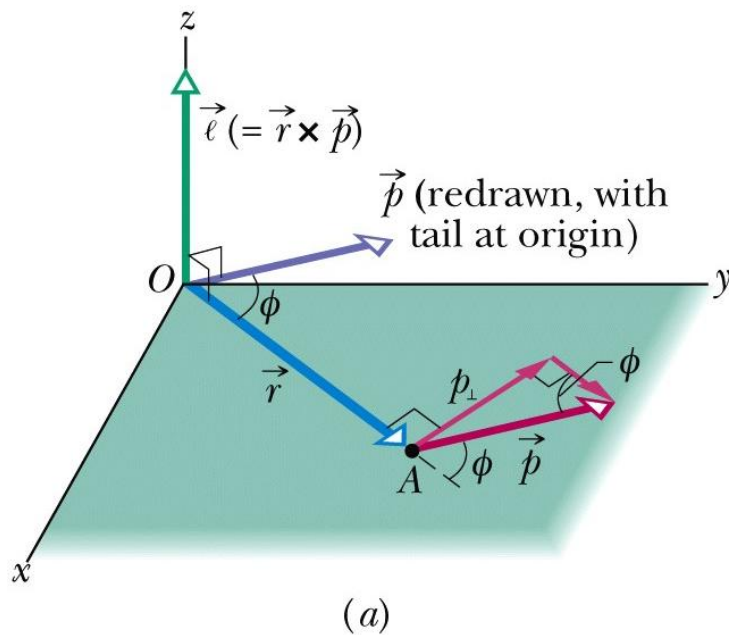
ΠΛΑΝΗΤΗΣ Α	$g_A = \frac{4\pi}{3} GR_A \rho_A$	}	→	$\frac{g_A}{g_B} = \frac{R_A \cdot \rho_A}{R_B \cdot \rho_B}$
ΠΛΑΝΗΤΗΣ Β	$g_B = \frac{4\pi}{3} GR_B \rho_B$			

Στην επιφάνεια της Σελήνης το g είναι περίπου το $1/6$ (1.63m/s^2) της τιμής στην Γη. Δεδομένου ότι ο λόγος των ακτίνων των δύο αυτών ουρανίων σωμάτων είναι 0.27 συνάγεται πως η μέση πυκνότητα της Σελήνης είναι μικρότερη (0.62 φορές) της μέσης πυκνότητας της Γης.

ΣΤΡΟΦΟΡΜΗ

$$\vec{L} = \vec{r} \times m\vec{v}$$

$$L = r m v \sin\phi \quad L = r_{\perp} p = r_{\perp} m v \quad L = r p_{\perp}$$

ΣΤΡΟΦΟΡΜΗ

$$\frac{d\vec{L}}{dt} = \vec{\tau}$$

Απόδειξη

$$\frac{d\vec{L}}{dt} = \frac{d}{dt} (\vec{r} \times m\vec{v}) = m \left(\frac{d\vec{r}}{dt} \times \vec{v} \right) + m \left(\vec{r} \times \frac{d\vec{v}}{dt} \right)$$

$$\frac{d\vec{L}}{dt} = m (\vec{v} \times \vec{v}) + m (\vec{r} \times \vec{a}) = 0 + (\vec{r} \times m\vec{a}) = \vec{r} \times \vec{F}$$

$$\frac{d\vec{L}}{dt} = \vec{\tau}$$

NOMOI TOY KEPLER

Όταν ένα σώμα κινείται υπό την επίδραση κεντρικής δύναμης η στροφορμή του L είναι διατηρήσιμη ποσότητα.

Μια κεντρική δύναμη (όπως είναι η βαρυτική δύναμη) μπορεί να γραφεί στην παρακάτω μορφή:

$$\vec{F}(\mathbf{r}) = F(r)\hat{r} = F(r)\frac{\vec{r}}{r}$$

Οπότε η ροπή της δύναμης αυτής $\vec{\tau}$ ως προς την αρχή των αξόνων είναι:

$$\vec{\tau} = \vec{r} \times \vec{F} = \vec{r} \times \left(\frac{F(r)}{r} \vec{r} \right) = \frac{F(r)}{r} (\vec{r} \times \vec{r}) = 0$$

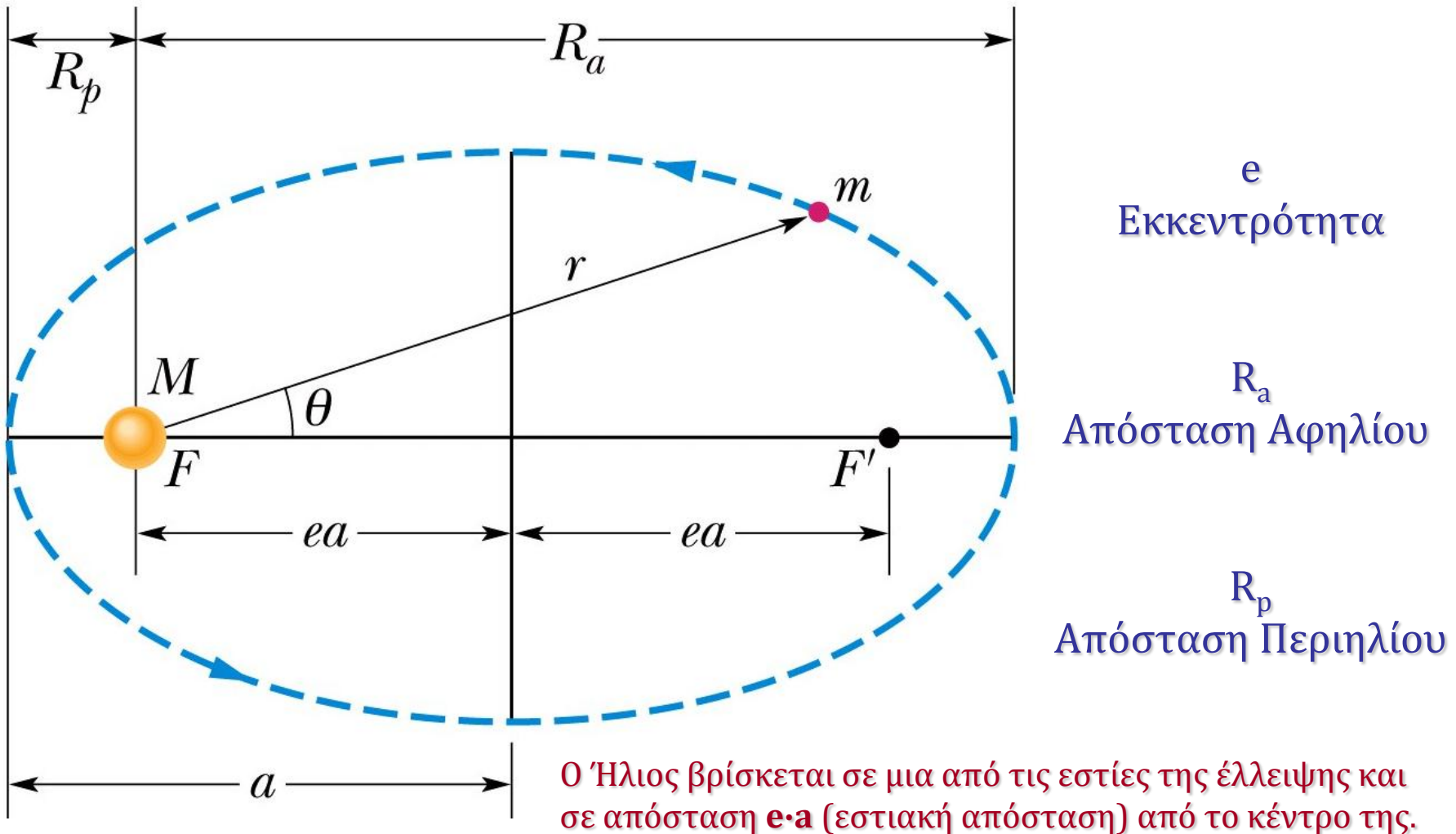
και δεδομένου ότι $\vec{\tau} = \frac{d\vec{L}}{dt} = 0 \quad \Rightarrow \quad L = mr^2 \frac{d\theta}{dt} = \text{const}$

Η κίνηση ενός δορυφόρου γύρω από έναν πλανήτη αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα.

NOMOI TOY KEPLER

1^{ος} Νόμος Kepler

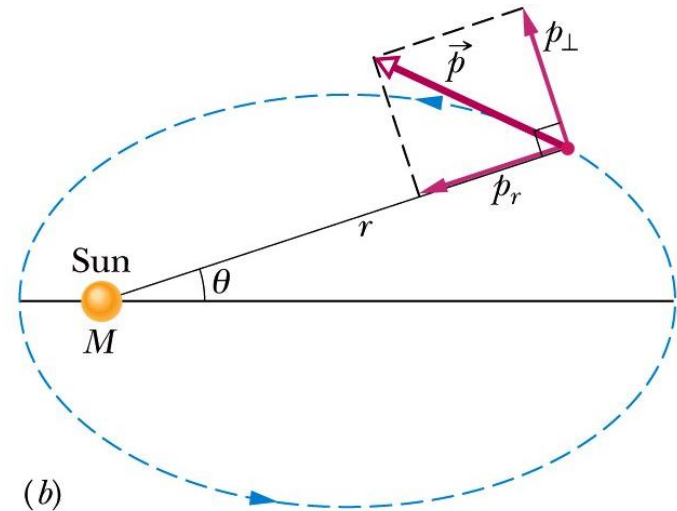
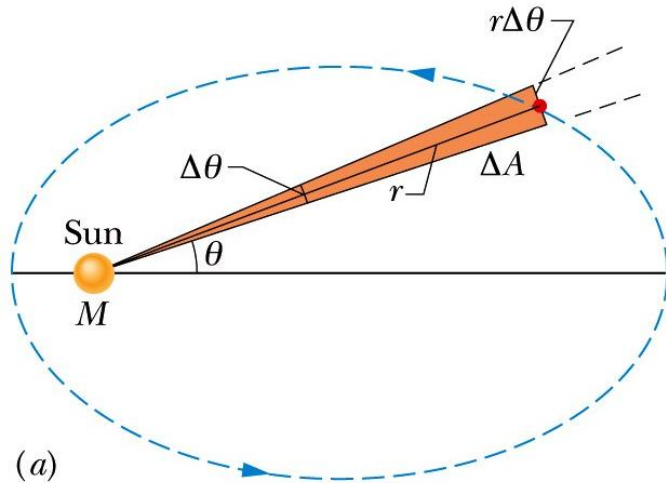
Κίνηση Πλανητών σε Ελλειπτικές Τροχιές

NOMOI TOY KEPLER

2^{ος} Νόμος Kepler

Η επιβατική ακτίνα διαγράφει ίσα εμβαδά σε ίσους χρόνους

$$dA = \frac{1}{2} |\vec{r} \times \vec{v} dt| = \frac{1}{2m} |\vec{r} \times m\vec{v} dt| = \frac{1}{2m} |\vec{L} dt| \quad \Rightarrow \quad \boxed{\frac{dA}{dt} = \frac{L}{2m} = \text{const}}$$

Εναλλακτικά

$$\frac{dA}{dt} = \frac{1}{2} r \frac{rd\theta}{dt} = \frac{1}{2} r^2 \omega \quad \text{αλλά} \quad L = rp_{\perp} = r(mv_{\perp}) = r(m\omega r) = mr^2 \omega \quad \text{άρα} \quad \frac{dA}{dt} = \frac{L}{2m}$$

NOMOI TOY KEPLER

3^{ος} Νόμος Kepler

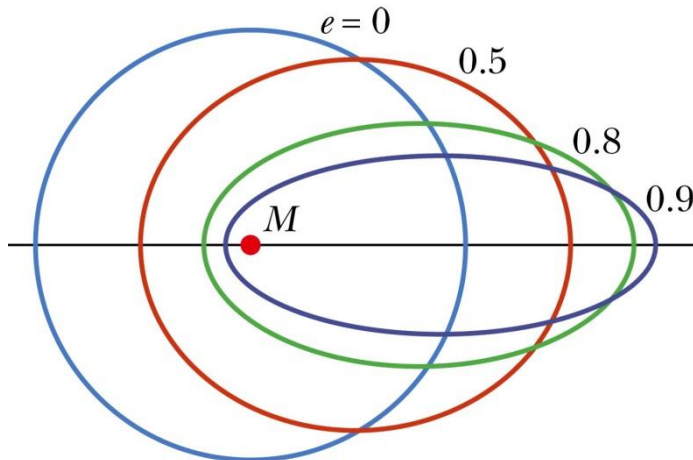
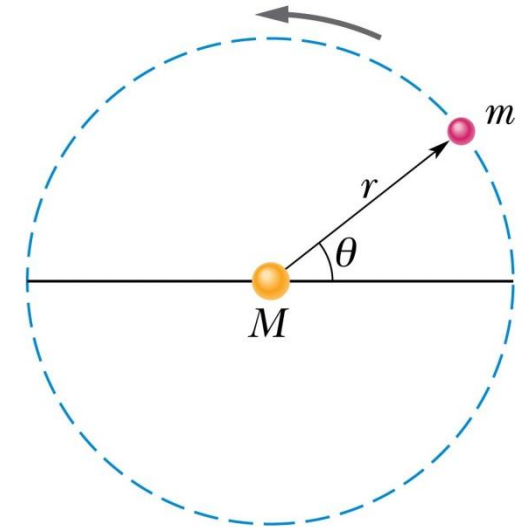
Το τετράγωνο της περιόδου είναι ανάλογο του κύβου του μεγάλου ημιάξονα

Κεντρομόλος Δύναμη = Βαρυτική Δύναμη

$$\frac{mv^2}{r} = G \frac{mM}{r^2} = m\omega^2 r \Rightarrow \omega^2 = G \frac{M}{r^3}$$

$$\omega = \frac{2\pi}{T} \Rightarrow \frac{4\pi^2}{T^2} = G \frac{M}{r^3} \Rightarrow T^2 = \left(\frac{4\pi^2}{GM} \right) r^3$$

$$T^2 = \left(\frac{4\pi^2}{GM} \right) r^3$$

Στην ελλειπτική κίνηση το r της σχέσης αυτής ταυτίζεται με τον μεγάλο ημιάξονα a της έλλειψης.

Στις τέσσερες ελλειπτικές τροχιές με τον ίδιο μεγάλο ημιάξονα που απεικονίζονται στο διπλανό σχήμα, παρόλο που η εκκεντρότητα έχει διαφορετική τιμή, η συνολική ενέργεια είναι η ίδια.

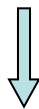
ΒΑΡΥΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Υπολογισμός του έργου που απαιτείται για να μετακινηθεί σώμα μάζας m εντός βαρυτικού πεδίου (προκαλούμενου από τη μάζα M) από το σημείο R στο άπειρο.

$$W = \int_R^{\infty} \vec{F}(r) d\vec{r}$$

Για τη βαρυτική δύναμη $F(r)$ ισχύει:

$$\vec{F}(r) d\vec{r} = F \cdot dr \cdot \cos(180^\circ) = -F dr = -G \frac{mM}{r^2} dr$$

$$W = \int_R^{\infty} -G \frac{mM}{r^2} dr = -GmM \int_R^{\infty} \frac{1}{r^2} dr = G \frac{mM}{r} \Big|_R^{\infty} = 0 - G \frac{mM}{R} = -G \frac{mM}{R}$$

Αλλά $W = U_R - U_{\infty} = U_R - 0 = U_R$ οπότε:

$$W = U_R - U_{\infty} = -G \frac{mM}{R}$$

$$U(r) = -G \frac{mM}{r}$$

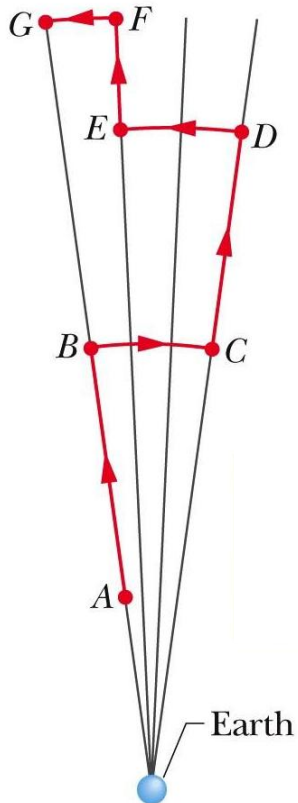
ΒΑΡΥΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Το βαρυτικό πεδίο είναι συντηρητικό.

$$U(r) = -G \frac{mM}{r}$$

$$\vec{F} = -\text{grad } U = -\frac{\partial U}{\partial r} \hat{r}$$

$$\vec{F} = -G \frac{mM}{r^2} \hat{r}$$

Δηλαδή το έργο της βαρυτικής δύναμης είναι ανεξάρτητο από τη διαδρομή που επιλέγεται και εξαρτάται μόνο από τη διαφορά του δυναμικού στο αρχικό και τελικό σημείο:

$$W_{A \rightarrow G} = U_A - U_G$$

Είναι εύκολα κατανοητό ότι το έργο κατά μήκος των τόξων BC και DE είναι μηδενικό, δεδομένου ότι κατά μήκος των τόξων αυτών η βαρυτική δύναμη είναι κάθετη σε οποιαδήποτε στοιχειώδη μετατόπιση.

ΒΑΡΥΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Ταχύτητα Διαφυγής

Η απαιτούμενη ελάχιστη αρχική ταχύτητα βλήματος για να μπορέσει να διαφύγει της επίδρασης του βαρυτικού πεδίου της Γης.

$$E = K + U \xrightarrow{E_R = E_\infty} K_R + U_R = K_\infty + U_\infty = 0$$

$$E = K_R + U_R = 0 \Rightarrow \frac{1}{2}mv^2 - G\frac{mM}{R} = 0 \Rightarrow v^2 = 2G\frac{M}{R}$$

$$v_0 = \sqrt{\frac{2GM}{R}} = 11.2 \text{ km/s}$$

Η εξίσωση αυτή ισχύει για κάθε ουράνιο σώμα. Για τον Ήλιο ($M=2 \times 10^{30} \text{ Kg}$, $R=7 \times 10^8 \text{ m}$) η ταχύτητα διαφυγής είναι **618 km/s** ενώ για αστέρια νετρονίων αυτή γίνεται **$2 \times 10^5 \text{ km/s}$** .

ΤΡΟΧΙΕΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Κίνηση δορυφόρου σε κυκλική τροχιά γύρω από πλανήτη

Συνολική Ενέργεια: $E = K + U$

Για κυκλική τροχιά ισχύει:

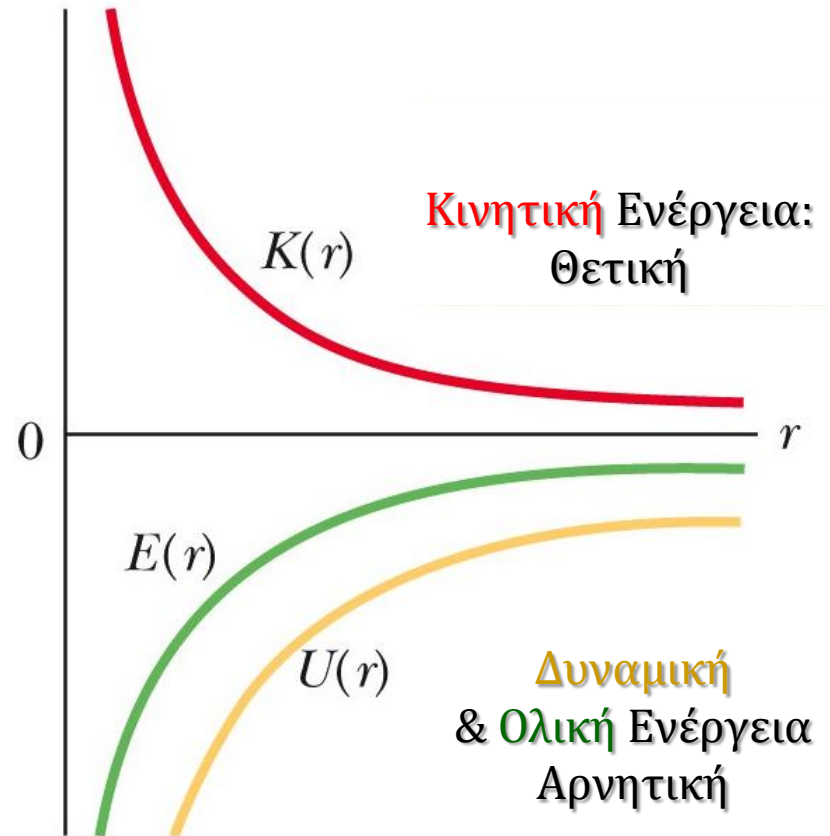
$$G \frac{mM}{r^2} = \frac{mv^2}{r} \quad \& \quad K = \frac{mv^2}{2}$$

Συνεπώς:

$$K = \frac{1}{2} \frac{GmM}{r} \quad \Rightarrow \quad K = -\frac{U}{2}$$

$$E = K + U = \frac{U}{2} = -K$$

Energy

ΤΡΟΧΙΕΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Υπολογισμός της συνολικής ενέργειας δορυφόρου κινούμενου σε ελλειπτική τροχιά γύρω από πλανήτη

m : Μάζα δορυφόρου

M : Μάζα πλανήτη

L : Στροφορμή δορυφόρου

$$E = K + U = \frac{1}{2}mv^2 - G\frac{mM}{r} = \frac{1}{2}m(v_r^2 + v_\perp^2) - G\frac{mM}{r}$$

όπου $v_r = \frac{dr}{dt}$, $v_\perp = r\frac{d\theta}{dt} = r\omega$ οπότε

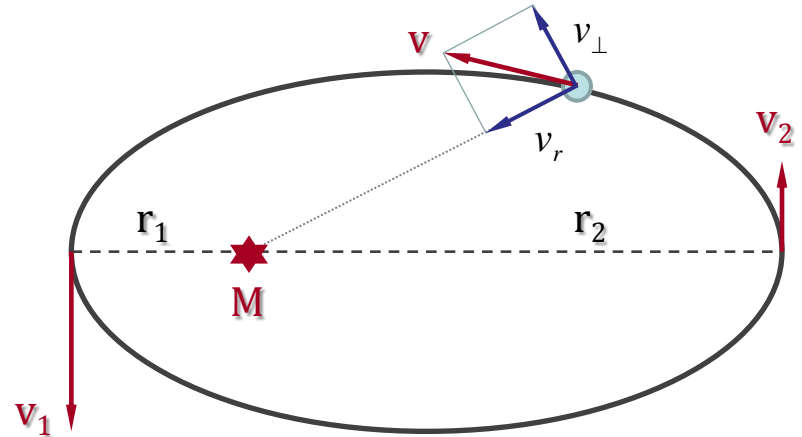
$$E = \frac{1}{2}mv_r^2 + \frac{1}{2}mr^2\omega^2 - G\frac{mM}{r}$$

Επειδή όμως η δύναμη είναι κεντρική, η στροφορμή L του συστήματος διατηρείται και ισχύει:

$$L = mr^2\frac{d\theta}{dt} = mr^2\omega \Rightarrow \omega = \frac{L}{mr^2} \Rightarrow E = \frac{1}{2}mv_r^2 + \frac{L^2}{2mr^2} - G\frac{mM}{r}$$

Στις ακραίες θέσεις της έλλειψης ο δορυφόρος δεν έχει ακτινική ταχύτητα ($v_r=0$) και η παραπάνω εξίσωση γίνεται:

$$E = \frac{L^2}{2mr^2} - G\frac{mM}{r}$$

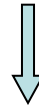
ΤΡΟΧΙΕΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Υπολογισμός της συνολικής ενέργειας δορυφόρου κινούμενου σε ελλειπτική τροχιά γύρω από πλανήτη

$$E = \frac{L^2}{2mr^2} - G \frac{mM}{r} \Rightarrow 2mEr^2 + 2Gm^2Mr - L^2 = 0$$

Οι λύσεις της δευτεροβάθμιας αυτής εξίσωσης ταυτίζονται με τα r_1 και r_2 , το άθροισμα των οποίων είναι ο άξονας της έλλειψης ($=2a$):

$$r_1 + r_2 = 2a \Rightarrow -\frac{2Gm^2M}{2mE} = 2a$$

$$E = -G \frac{mM}{2a}$$

Το αποτέλεσμα αυτό είναι ταυτόσημο με την ενέργεια δορυφόρου κινούμενου σε κυκλική τροχιά, όπου ο ημιάξονας a ταυτίζεται με την ακτίνα της κυκλικής τροχιάς r .